Nr. 15. Mielec, dnia 1 listopada 1931 r. Rok XI.

Orędownik

Starostwa i Wydziału Rady powiatowej w Mielcu.

Wychodzi 1 i 15 każdego miesiąca.
Prenumerata roczna urzędowa 6 Zł.
„ „ prywatna 7 Zł.

Do wszystkich Zwierzchności gminnych i Posterunków Policji Państwowej w powiecie.

L. Ew.-1107/31. Mielec, dnia 31/X 1931.

Koszty doprowadzenia uchylających się do poboru, czynnej służby wojskowej i ćwiczeń wojskowych.

Doprowadzenie poborowych uchylających się od poboru pociąga za sobą koszty dwóch rodzajów: 1) koszty transportu i 2) koszty eskorty przez policję państwową i przez funkcjonarjuszy gminnych.

Ad 1.

a) Koszty doprowadzenia uchylających się od poboru i sposób pokrycia.

Sprawa pokrywania tych kosztów nie jest jednolicie traktowaną przez władze administracji ogólnej, a niektóre z tych władz mają jeszcze wątpliwości, co do sposobu i źródła ich pokrycia.

Wobec powyższego Ministerstwo Spraw Wewn. wyjaśnia, co następuje:

Art. 67. ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym ustala między innemi zasadę, że poborowy powinien stawić się do poboru (na komisję poborową) na koszt własny. Zasada ta obowiązuje nietylko przy dobrowolnem wykonaniu tego obowiązku, lecz również w wypadku przymusowego doprowadzenia poborowego wskutek uchylania się —

Nie może zatem być żadnych wątpliwości co do tego, że doprowadzony obowiązany jest uiścić koszty związane z jego transportem

Zdarza się jednak przeważnie, że uchylający się od poboru uchyla się również od natychmiastowego uiszczenia tych kosztów. Wówczas w myśl § 324 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym koszty te pokrywa zastępczo gmina miejsca pobytu w momencie przytrzymania uchylającego się, przyczem gminie tej przysługuje prawo regresu do danego poborowego.

Gminy te natomiast ponoszą zgodnie z powołanym wyżej § 324 rozporządzenia wykonawczego koszty transportu uchylającego się wówczas, gdy nie można ich ściągnąć z powodu stwierdzonego ubóstwa poborowego.

b) Koszty doprowadzenia uchylających się od czynnej służby wojskowej, ćwiczeń wojskowych, zebrań i raportów kontrolnych oraz na wezwania władz wojskowych.

Uchylający się od czynnej służby wojskowej i od ćwiczeń wojskowych, zebrań i raportów kontrolnych oraz uchylający się od stawienia na wezwania władz wojskowych (art. 95 ustawy), czy też od stawienia się do komisyj rewizyjnych, powinni być dostawieni na ich własny koszt do właściwych terytorjalnie P.K.U Przejazd z siedziby P.K.U. do formacji, w której uchylający się ma odbyć czynną służbę wojlub ćwiczenia wojskowe, czy też przejazd do komisji rewiz. odbywa się na koszt Skarbu Państwa (art. 87 ustawy) przy użyciu biletu (zlecenia) na przejazd dołączonego do karty powołania.

W razie zniszczenia lub utraty biletu (zlecenia) na przejazd, koszty przejazdu do formacji wojskowej lub do komisji rewizyjnej, pokrywa uchylający się z własnych funduszów.

W wypadku nieuiszczenia przez niego kosztów dostawienia do właściwej terytorjalnie P.K.U. lub kosztów przejazdu do formacji (kom. rewiz.), w razie utraty (zniszczenia) biletu (zlecenia) na przejazd koszty te pokrywa zastępczo gmina miejsca pobytu z prawem ściągnięcia wyłożonej kwoty od uchylającego się. W razie niemożności ściągnięcia wyłożonych zastępczo przez gminę kwot z powodu stwierdzonego ubóstwa uchylającego się, poniesione przez gminę koszty będą jej zwrócone przez Skarb Państwa z budżetu Ministerstwa Spraw Wojskowych, gdyż bezzwrotne pokrywanie kosztów za osoby niezamożne przez gminy, przewidziane w art. 67 ust. 1 ustawy, nie dotyczy kosztów związanych ze stawieniem się do czynnej służby wojskowej i do ćwiczeń wojskowych, na zebrania i raporty kontrolne, na wezwania władz wojskowych oraz na wezwania do komisyj rewizyjnych.

Ad 2.

Co się tyczy drugiego z rozróżnianych rodzajów kosztów przy doprowadzeniu uchylających się jakiemi są koszty eskorty policyjnej, to ustawa o powsz. obowiązku wojskowym nie daje podstawy do obciążenia temi kosztami poborowego

Koszty te, wynikające z wykonywania bezpośrednich zadań i obowiązków służbowych organów pol. państw. obciążają jej budżet.

Kosztę eskorty przez funkcjonarjuszy gminnych ponoszą odnośne gminy.

L: 1352/Ca/31. Mielec, dnia 20/X 1931.

W dniu 3 sierpnia 1931 r. niejaka Stanisława Czarniewicz, córka Ignacego i Marji, urodzona rzekomo 9 lipca 1902 r. w Petrykowie, powiatu Tarnopolskiego, wyzn. Rz. kat. panna, z zawodu służąca, posiadająca zaświadczenie tożsamości, wydane przez gminę Janówka, pow. Tarnopolskiego, meldowana w Ostrogu, przy ul. Piłsudskiego Nr. 3 porzuciła swoje dziecko, płci męskiej na imię Wacław, w wieku 1 rok i 4 miesięcy i sama zbiegła w niewiadomym kierunku.

Podając powyższe do wiadomości polecam natychmiast wszcząć poszukiwania Czarniewicz Stanisławy, w celu ustalenia obecnego jej miejsca zamieszkania.

O wyniku poszukiwań donieść Starostwu tylko w wypadku pozytywnym.

L 354/Mi/2-31. Mielec, dnia 27-X. 1931.

W myśl reskryptu Województwa (Dyrekcji Robót publ.) z dnia 21 października 1931 l. I. T. 2540 zawiadamia się, że na podstawie art. 9. Ustawy z dnia 15/VII 1925 r. o mierniczych przysięgłych (Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 682) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24 poz. 207) oraz jednolitego tekstu Ustawy (Dz. U. R P. Nr. 46. poz. 454 z 1928 r.) prawo do wykonywania pomiarów przysługuje wyłącznie mierniczym przysięgłym.

Mierniczymi przysięgłymi na powiat mielecki są: inż. Broński Jan i Inż. Konopka Zdzisław obaj z siedzibą w Mielcu.

L: 1343-Za-31. Mielec, dnia 19/X 1931.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 5 października 1931 r. Nr. AP. 6009/1, udzieliło zezwolenia Zjednoczeniu Pracowników Niewidomych Rzeczypospolitej Polskiej na noszenie przez członków tegoż Zjednoczenia lasek koloru białego z ciemnem okuciem, na którem uwidocznione są inicjały „Z.P.N." oraz Nr. porządkowy ogpowiadający numerowi legitymacji, którą członek stale będzie przy sobie posiadał.

Legitymacja zaopatrzona jest w fotografję posiadacza.

Laski te będą służyły jako znak wyróżnienia stwierdzający, że osoba posiadająca laskę jest rzeczywiście ociemniałą i zasługuje na opiekę.

W związku z tem, polecam otaczać ociemniałych opieką i udzielać im w każdym wypadku pomocy.

Nadto należy podać do wiadomości publicznej, że Członkowie Zjednoczenia Pracowników Niewidomych są zaopatrzeni dla odróżnienia ich w wyżej wymienione białe laski.

Starosta powiatowy: Balicki.

Rada powiatowa.
Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

L: 3170-P-II Mielec, dnia 14/X 1931.

W przyjętej przez Tymczasowy Wydział powiatowy w Mielcu instrukcji dla inspektora samorządu gminnego § 32 tejże instrukcji postanawia:

Zaraz po ukończeniu inspekcji (rewizji) insp. samorządu gminnego sporządza, w specjalnie do tego celu zaprowadzonej w danej gminie książce, treściwy protokół z wyszczególnieniem zauważonych braków względnie usterek, ze wskazaniem sposobu i oznaczenia terminu ich usunięcia. Protokół ten ma umożliwić gminom miejskim względnie wiejskim, zaznajomienie się z wynikami inspekcji, celem zapobieżenia zauważonym usterkom.

W tej samej książce powinna być przewidziana rubryka, w której naczelnik gminy względnie inny urzędnik, powinien odnotowywać kiedy i w jaki sposób stwierdzone przez inspektora braki zostały usunięte.

Odpis protokołu inspekcji (rewizji) wniesionego przez inspektora do wymienionej powyżej książki, obowiązany jest naczelnik gminy w terminie 3-dniowym przesłać do Tymczasowego Wydziału powiatowego.

W związku z tem Tymczasowy Wydział powiatowy zakupi na koszt gmin odpowiedni książki i po spaginowaniu tychże wyda gminom na najbliższej sesji wójtów.

Księgi te mają być przekładane przy każdorazowej inspekcji gminy czy to przez inspektora samorządu gminnego czy też innych organów kontrolnych (Starostwa, Województwa i t. p.)

L: 3155-P-IV/12. Mielec, dnia 15/X 1931.

Stwierdziłem, że w niektórych gminach są wydawane koncesje na nowe budowle budynków, ogrodzeń lub też zmiany w budynkach istniejących w sposób sprzeciwiający się obowiązującym ustawom.

Polecam Zwierzchnościom gminnym ściśle stosować się do obowiązujących ustaw przy wydawaniu koncesji jak wyżej wymieniono.

Bezwzględnie zabraniam wydawania koncesji na nowe budowle (budynki, ogrodzenia) lub poprawę istniejących a sąsiadujących bezpośrednio lub pośrednio z drogami państwowymi, wojewódzkiemi i powiatowymi w pasie 30. metrowym od danej drogi bez uprzedniego zgłoszenia w T. Wydziale pow. (Powiat. Zarządzie Drogowym).

Za ścisłe stosowanie się do niniejszego polecenia, czynię osobiście odpowiedzialnym Naczelnika gm.

Za Tymczasowy Wydział powiatowy:

Starosta powiatowy: (-) M, Balicki.

Nakładem Starostwa i T. Wydziału pow. w Mielcu. Odpowiedzialny redaktor: Teofil Gumiński. sekr. Rady pow.
Z drukarni M. Fiałkowskiego w Mielcu.